

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέραν συμφωνίαν.

Συγτάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Αἰτήσεις ἀπευθύνεαι :

Ἐφημ. «Ἀνάστασις» Ἀργοστολίον.

ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ.

Ποῦ δύναται νὰ καταλήξῃ τὶς σκεπτόμενος ἐπὶ τῆς
δίχης τοῦ Κωσταγερακάρη.

« Εἰς ἄνθρωπος χθὲς ἐβύθισε τὴν μάχαιράν του
εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ
Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος αὐρίον θὰ βυθίσῃ τὴν μά-
χαιραν τοῦ Δημίου εἰς τὸν λαιμόν τοῦ ἀνθρώπου τού-
του· ὁ ἄνθρωπος ἐρύλακίσθη καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς ἐνε-
ταφιάσθη.

Δύο ἐπιβάται ἐπεσαν ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου σκάφους
εἰς τὴν Κοινωνικὴν θάλασσαν· ὁ εἰς ἐβυθίσθη κατεπώ-
θη· ὁ ἕτερος ἀγωνιᾷ, παλαίει, ἀνατείνει τὰς χεῖρας πλὴν
ματαιῶς, μετ' ὀλίγον οἱ σάλιοι τοῦ νομοῦ καὶ ὅλα τὰ
ῥάκη τῆς Κοινωνικῆς ἀπρονοησίας καὶ ὅλοι οἱ συρ-
φετοὶ τῆς ἀνθρωπίνου ἐκδικήσεως θὰ τὸν ἐμπύσωσι
κατὰ πρόσωπον καὶ ὁ Δῆμιος, ὁ κεραυνὸς οὗτος τῆς ἀν-
θρωπίνου καταγίδος, θὰ βυθίσῃ τὸ ἀσθενὲς καὶ ἐξην-
τλημένον τοῦτο θῦμα εἰς τὰ πυκνὰ βασίλεια τοῦ θα-
νάτου.

Ὡ ἀθάνατε ποιητὰ πόσον εἶχες δίκαιον ὅταν ἀνερώ-
γεις.

«Ὡ ἀπώλεια τῶν ἀνθρωπίνων Κοινωνιῶν ἀμείλικτε,
ἀπώλεια ψυχῶν καὶ ἀνθρώπων καθ' ὁδὸν τυγχανόντων !
ὦκεανὲ ὅπου πίπτει πᾶν ὅτι ὁ νόμος παραιτεῖ πίπτον,
ἀπαίσιος ἐκλείψεις πάσης βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως· ὦ
ἱθικὲ θάνατε ! »

Πόσῃν ἀλήθειαν ἐνέχωσιν αἱ μεγάλοι αὗται ἐν-
νοιαί !

Ἐὰν ἡ Κοινωνία ἐτιμῶρει ὀλιγώτερον καὶ ἐπρονόει
περισσότερον ἐφαρμόζουσα ὡς μέσον κατὰ τοῦ ἐγκλήμα-
τος τὴν μόρφωσιν καὶ τὸν περιορισμὸν τῆς πενίας ἀντὶ
τῆς φυλακῆς καὶ τῆς λαιμητόμου, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβο-
λία ὅτι ἡ ἐγκληματικὴ κλίμαξ τῶν ἀνθρώπων θὰ ἐπαυ-

εν νὰ ἀριθμῇ ἀναριθμήτους βαθμίδας καὶ σκοτεινοὺς ἐλ-
λιγμούς-πλὴν ἡ Κοινωνία τὸ ἀνόητον αὐτὸ θηρίον γνω-
ρίζει νὰ δαγκάνῃ ἑαυτὸ καὶ νὰ πονῇ ἀσυναισθήτως· μὲ
τὴν μίαν χεῖραν λαμβάνει τὸν Κωσταγερακάρη ὁ Πρω-
θυπουργὸς Νομοθέτης (Κοινωνία) καὶ τὸν εἰσάγει, ὑπὸ
τὴν Αἰγίδα τοῦ Νόμου, εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον τοῦ Μη-
τσέα ὅπου ἐξασκείται καὶ διδάσκεται εἰς τὴν σύλληψιν
καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ ἐγκλήματος, καὶ μὲ τὴν ἄλλην χεῖ-
ρα τὸν συλλαμβάνει καὶ τὸν σύρει εἰς τὸν λαβύρινθον
ὅπου θηριώδης περιμένει νὰ τὸν καταβροχθίσῃ ὁ Μινώ-
ταυρος ὅστις καλεῖται Ποινικὴ Νομοθεσία.

Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν φαῦλον Καθεστῶς ἀχρεϊότητος
καὶ χρηματισμοῦ, Ἐὰν, μέσα εἰς τὴν ὀμιχλώδη ὀρίζον-
τα τῆς χαρτοπαίξις, τοῦ ἀτομισμοῦ, τῶν παθῶν, τῆς
φυλακίας καὶ πάσης κακίας, δὲν ὀργιάζον κρυπτόμενοι
πρῶτα πρῶτα οἱ Βασιλεῖς, Ἀρχοντες καὶ οἱ Δικασταὶ
καὶ οἱ Πρίγκηπτες καὶ οἱ Νομοθέται, ὡ τότε δὲν ἦτο δυ-
νατὸν ὁ μὲν Μητσέας νὰ κερδίξῃ 40,000 δραχμὰς μη-
νιαίως ὁ δὲ Γερακάρης νὰ γίνεταί ὁ ἀργυράνητος δοῦ-
λος ἔτοιμος νὰ μεταβληθῇ εἰς μηχανὴν ἀπατώσαν, ὑβρί-
ζουσαν, ἀπειλοῦσαν, φονεύουσαν !

Ὁ Γερακάρης εἶνε ἀθῶος ὡς εἶνε ἀθῶα ἡ μάχαιρα
καὶ ἡ λαιμητόμος ! διετάχθη, ὑπὸ τῆς πενίας τῆς ἀμα-
θείας τοῦ χρήματος ἴσως, τοῦ Καθεστῶτος τέλος, νὰ
ἐνεργήσῃ ἀνθρωποκτονίαν καὶ ἐνήργησεν.

Ποῦ καταλήγομεν λοιπόν ; εἰς τὸ ἐξῆς· ὅτι ὁ λίθος,
τὸ μέταλλον, εἰς τὴν χεῖραν τῶν σφαιδονιστῶν καὶ τῶν
πολεμιστῶν φονεύουσι, ὁ λίθος τὸ μέταλλον εἰς τὰς
χεῖρας τῶν λιθοξόνων καὶ σιδηρουργῶν οἰκοδομοῦσι κα-
τοικίας καὶ δημιουργοῦσιν Συγκοινωνίας.

Ἡ Κοινωνία ἄς ἀλλάξῃ ἐπάγγελμα ! ἀντὶ νὰ ἐκσφεν-
δονίξῃ σώματα ἄς μορφώῃ διανοίας καὶ ἄς καλλιερ-
γῇ καρδίας, ἀντὶ νὰ ἦναι Μητρονιά ἄς γίνῃ Μητέρα.
Ὁ Γερακάρης εἶνε θῦμα καὶ κατάδικος τῆς Κοι-
νωνικῆς Ἀπρονοησίας.

Ἐφ' ὅσον ἡ σκηνὴ τοῦ Κοινωνικοῦ θεάτρου δὲν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΕΟΙ ΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΔΙ. 55. 44. 0014. ΥΙ. 0039

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ἀλλάσσει θὰ ἔχωμεν αἰώνιους μονομαχίας καὶ σπαρ-
γμούς μεταξὺ τῶν διαφοροσχημάτων ἡθοποιῶν τῆς καθ'
ἂς ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν θὰ πίπτωσιν ὑπὸ τὴν μάχαι-
ραν ἀλλήλων ἐναλλάξ καὶ συνεχῶς καὶ ὑψηφῶνοι καὶ
μπᾶσοι καὶ μεγαλόσχημοι καὶ μικρόσχημοι.

Ὁ μέγας ἐνοχὸς ὁ δημιουργὸν τοὺς κακούργους
καὶ μὴ ἀφίνων νὰ βασιλεύσῃ ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀγάπη
εἶνε τὸ Καθεστῶς· τὸ ἐγκλημα θὰ ἐκλείψῃ ὅταν ἀκου-
σθῇ εἰς τὰ πέρατα τοῦ Κόσμου ἡ φράσις « Ζήτω ἡ ἀ-
νατροπὴ τοῦ καθεστῶτος ».

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΗ.

(Μέγιστος Ρώστος φιλόσοφος τοῦ αἰῶνος.)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος πράξῃ ὅ,τι ὁ Θεὸς θέλει, νὰ ἐκπληρώ-
σῃ δηλαδὴ τὸν νόμον αὐτοῦ, τότε ὁ Θεὸς κάμνει δι' αὐτὸν
πάν ὅ,τι ἔχει ἀνάγκη. Ὡστε ὁ νόμος « ὅσα ἂν θέλητε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως » δὲν ἀνα-
φέρεται μόνον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Θεόν.

Ὅπως κάμῃ ἡμῖν ὅσα θέλωμεν, πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ
πράξωμεν ὅτι Ἐκεῖνος θέλει ἐξ ἡμῶν· θέλει δὲ νὰ φέρωμεθα
πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅπως θέλωμεν νὰ φέρωνται καὶ οἱ ἄλλοι
πρὸς ἡμᾶς.

Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον Ἐκεῖνος
θέλει ἀπὸ ἡμᾶς δὲν εἶνε χρήσιμον εἰς Αὐτὸν, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς
τοὺς ἰδίους. Μᾶς δίδει δὲ τὸ μεγαλειότερον ἀγαθόν, τὸ ὅποι-
όν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν.

Η'.

Οἱ ἐργάται, ἐὰν θέλουν νὰ μὴ τοὺς κατατρώγουν αἱ
κυβερνήσεις καὶ οἱ πλούσιοι, πρέπει νὰ καθαρισθῶσιν.

Ἡ ψώρα δὲν δύναται νὰ ἀναφκνῇ, εἰμὴ εἰς σῶμα ἀκά-
θαρτον, ἀπὸ τὸ ὅποῖον τρέφεται, ἐνὸς μὲν τοιοῦτον. Διὰ
τοῦτο, ὅπως ἀπαλλαγθῶσιν οἱ ἐργάται ἀπὸ τὴν δυστυχίαν,
ἥτις τοὺς βασανίζει, δὲν ἔχουν, ἢ ἐν μέσῳ : Νὰ καθαρίσωσι
τὸν ἑαυτὸν τοὺς ὅπως δὲ τὸ κατορθώσωσι πρέπει νὰ ἀπαλ-
λαχθῶσιν ἀπὸ ὅλας τὰς ἐκκλησιαστικὰς, κυβερνητικὰς καὶ
ἐπιστημονικὰς ψευδεῖας καὶ νὰ ἔχουν ἀκλόνητον πίστιν πρὸς
τὸν Θεόν καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ.

Τοῦτο εἶνε τὸ Μόνον Μέσον τῆς ἀπελευθερώσεώς των.

Συνήθως ὅταν συναντᾷ τις δύο ἐργάτας καὶ ὁ εἷς εἶνε
γραμματισμένος, ὁ δὲ ἄλλος ἀπλοϊκὸς καὶ ἀγράμματος, θὰ
τοὺς ἴδῃ καὶ τοὺς δύο νὰ εἶνε κατηγανακτῆται ἐναντίον
τοῦ καθεστῶτος.

Ὁ γραμματισμένος ἐργάτης δὲν πιστεύει οὔτε εἰς τὸν
Θεόν, οὔτε εἰς τὸν νόμον αὐτοῦ, ἀλλὰ γνωρίζει τὸν Μάρξ
καὶ τὸν Λασσάλ, παρακολουθεῖ τὴν δρᾶσιν τῶν Βέβελ καὶ
Ζωρὲς μέσα εἰς τὰ κοινοβούλια καὶ τοὺς λαμπροὺς λόγους
τῶν ἐναντίον τῆς ἀδικίας, τῆς μονομεροῦς κατοχῆς τῶν γαι-
ῶν, τῶν ὀργάνων τῆς ἐργασίας καὶ τῆς μεταβιβάσεως τοῦ
πλούτου εἰς τοὺς ἀπογόνους δυνάμει τοῦ κληρονομικοῦ δι-
καιου.

Ὁ δὲ ἀγράμματος ἐργάτης, καίτοι ἄγνοεῖ τὰς τοιαύ-

τας θεωρίας καὶ πιστεύει εἰς τὴν Ἀγίαν Τριάδα, τὴν Ἀ-
πολύτῳσιν κ. τ. λ. ἐν τοῦτοις ἐξεγείρεται ἐξίσου ἐναντίον
τῶν μεγάλων γαιοκτημόνων καὶ τῶν κεφαλαιούχων καὶ δὲν
εὕρισκει καθόλου καλὴν τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῶν
πραγμάτων.

Καὶ ὅμως, δόσατε εἰς τοὺς ἐργάτας τούτους, γραμμα-
τισμένους ἢ ἀγράμματος, τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ καλλιτερεύ-
σουν τὴν θέσιν των, εἴτε παράγοντες πράγματα τινὰ εὐφη-
νότερον παρ' ὅτι τὰ παράγουν ἄλλοι, ἀδιάφορον ἂν οὗτοι θὰ
καταστραφῶν, ἀνερχόμενοι εἰς δεκάδας, ἑκατοντάδας καὶ
χιλιάδας, ἢ δώσατε εἰς αὐτοὺς τὴν ἐλπίδα, ὅτι δύνανται νὰ
εἰσελθῶν ὡς ὑπάλληλοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κεφαλαιού-
χων μὲ ἕκκ χονδρὸν μισθόν, ἢ ν' ἀγοράσουν γαίαν, νὰ ἰδρῶ-
σουν καταστήματα κτλ. . . . καὶ θὰ ἴδῃτε 999 ἐπὶ χιλίων
ἐξ αὐτῶν νὰ πράξωσι πάντα ταῦτα, χωρὶς καὶ νὰ σκεφθῶσι
καὶ θὰ ὑπερασπισθῶσι τὰ δίκαια αὐτῶν ὡς γαιοκτημόνων
ἢ ὡς πατρῶν μετὰ πολὺ μεγαλειτέρας σκληρότητος ἀπὸ
τοὺς ἐκ γενετῆς γαιοκτῆμονας καὶ κεφαλαιούχους.

(ἀκολουθεῖ).

ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΝ.

Ὁ Θεὸς Πανιερώτατε κατηράσθη τὸν Κάιν νὰ τρέ-
μῃ καὶ νὰ πλανᾶται χωρὶς νὰ δύναται νὰ σταθῇ οὐδα-
μοῦ· εἶχε τὴν αἰτίαν τοῦ ὁ Θεὸς διὰ νὰ ἐπιβάλλῃ μίαν
τόσον μεγάλην τιμωρίαν εἰς τὸν Κάιν, οὗτος ἐφόνευσε
τὸν ἀδελφόν του καὶ ἐψεύσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ !

Σὺ Πανιερώτατε κατηράσθης νὰ πλανᾶται καὶ νὰ
μὴ εὕρισκῃ ἀνάπαυσιν οὐδαμοῦ ὁ Μοναχὸς Χρύσαν-
θος Καγγελάρης· ἐφόνευσε τὸν ἀδελφόν του καὶ ἐψεύ-
σθη ἐνώπιον τῆς ὑμετέρας Πανιερότητος ; ὅχι !, ὑπέπε-
σεν εἰς ἐγκλημα ὁμοίας φύσεως ἢ παραπλήσιον ἢ ἐπὶ
τέλους ἄξιον νὰ μεταβάλλῃ τὸν δυστυχισμένον αὐτὸν
μονοχὸν εἰς νέον Κάιν μὴ εὕρισκοντα οὐδαμοῦ ἄσυλον
καὶ προκαλοῦντα τὰ σχόλια τῆς Κοινωνίας ἅτινα πολὺ
σπανίως καταλήγουσι ἐναντίον του ;

Πανιερώτατε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον γνωρίζει ἡ Κοι-
νωνία μας ὡς ἐργατικὸν, δραστήριον καὶ ἀγαπῶντα τὴν
πατρίδα, ὅπερ ἐμπράκτως κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ
1897 ἔδειξεν ἐμψυχῶν τοὺς συμπολεμιστάς του διὰ τῆς
γενναιοτήτός του, καὶ ἐπαξίως τὴν σημαίαν τοῦ Ἀγίου
Γερασίμου ἐφῆρεν.

Πανιερώτατε δίκαιος γενοῦ, κακὸν ἢ τελεία ὁρῇ,
ἀνάγκη μεταρρυθμίσεως καὶ ἀναπλάσεως καὶ ἰσως τότε
ἐπιτραπῇ αὕτη, ἕως τότε ὅμως μὴ δημιουργεῖς περι-
πλανωμένους, τρέμοντας, περιφρονουμένους, βλασφη-
μοῦντας Μοναχοὺς !

Ὁ Χριστὸς ἔλεγεν εἰς τὴν ἁμαρτωλὴν « πορεύου
ἐν εἰρήνῃ καὶ μηκέτι ἁμάρτανε » Εἰπέ πανιερώτατε ὁ-
μοίον τι εἰς τὸν, πταῖσμα ἰσως, διαπράξαντα οὐχὶ ὅμως
καὶ ἐγκλημα !

Ἴσως ὁ Μοναχὸς οὗτος εἶνε ἰδιότροπος καὶ ἀτίθα-
σος, προσπάθησον νὰ τοῦ ἀφαιρέσῃς τὰς ἰδιοτροπίας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ ὄχι τῆς ὀργῆς, καὶ δάμασον τοῦτον διὰ τῆς γλυκύτητος καὶ οὐχὶ διὰ τῆς κατάρρας.

Ἐάν, ὅπερ ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν, ὑπέπεσεν εἰς βαρὺ παράπτωμα ἀνεπίδεκτον πλήρους συγγνώμης, ἐάν ὁ βίος του, ὅπερ δὲν ἀπεδειχθῇ, εἶνε κίτλαξ ἐγκληματική, τότε Πανιερώτατε τιμώρησον, τιμώρησον, πλὴν ἀξιοπρεπῶς, λογικῶς καὶ νομίμως. Κάλεσον τοῦτον ἐνώπιον ἱεροῦ Δικαστηρίου καταδίκασον τὸν ἐγκληματιαν βασάνισον τὸ σῶμά του καὶ εἶτα μάλλαξον τὴν καρδίαν του, ἵσως οὕτω σώσης τὸν ἀμαρτωλόν!

Ἐάν ὅμως οὐδὲν ἐγκλημα κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τοῦτου εὐρίσκεις εἰμὴ ἀπλὴν τινα συκοφαντίαν ἢ ἀνεπαίσθητόν τι πταῖσμα, τότε ἐγκληματεῖς Πανιερώτατε ἐναντίον τοῦ Σχήματός Σου, ἐναντίον τῆς Κοινωνίας ἐναντίον τοῦ Μοναχοῦ.

Φέρεῖ εἰς τὴν ῥαχίν του πταῖσμά τι, φέρεῖ ὅμως καὶ ἀρετὰς καὶ εὐγενεῖς πράξεις!

Πάντες φέρομεν πταίσματα καὶ ἵσως ἐγκλήματα, καὶ ἐγὼ καὶ ὅλα τὰ ἄτομα καὶ ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς καὶ Μοναχοί!

Διόρθωσον Πανιερώτατε τὸ κατὰ τοῦ Μοναχοῦ τοῦτου ἀδίκημα, ἐπίτρεψον εἰς τοῦτον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Μονὴν του ἵνα μὴ ἀγανακτῇ ἡ Κοινωνία βλέπουσα τὸν Περιπλανώμενον τοῦτον Μοναχὸν μὴ ἔχοντα ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει καὶ καταδικάζοντα ἑαυτὸν εἰς ἀργεῖαν ἀφοῦ μάλιστα τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῆς φιλεργίας του καὶ τιμιότητός του μαρτυροῦσιν αἱ Μοναὶ Ἀγίου Ἀνδρέου καὶ Ἀγίου Γερασίμου.

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ.

Κ. Εἰσαγγελεῦ ἐνταῦθα ὑπάρχει ὁ Ἀδδούλ Χαμίτ Σκαρλάτος ὁ Α΄, ὅστις ἔχει θέσει εἰς μέθοδον σωφρονιστικῶς τὸ ξύλο τὸ αὐτοῦ δι' ὅλους ἐκείνους ἐναντίον τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἐνταῖμα συλλήψεως.

Κ. Εἰσαγγελεῦ διδάξετε τὸν ἀνθρώπον τοῦτον ὅτι ὁ πταίσματίας διὰ τῆς μεθόδου ταύτης γίνεται ἐκδικητικὸς καὶ μανιώδης καὶ ὅτι ἀπομακρύνεται ἐντελῶς ἐκ τῆς ἀνθρωπίνου βαθμίδος.

Καὶ ἀκόμη, κ. Εἰσαγγελεῦ, δώσετε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ μέθοδος αὕτῃ ἐξαγριώνει καὶ τοὺς χωροφύλακας οὓς προδιαθέτει εἰς τὴν σκληρότητα καὶ τὸ ἐγκλημα, καὶ πρὸς τοῦτοις εἶπετε ῥητῶς ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ κολοσέγγῃ ἀνθρώπους ἀπὸ τὸ θέατρο ἕως τὰς Φυλακὰς διότι τοῦτο ἐγείρῃ τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀηδίαν, καὶ τέλος ὑποδείξατε κ. Εἰσαγγελεῦ ὅτι ἐν Συνταγματικῷ Πολιτεύματι ἀπαγορεύονται οἱ τροχοί, καὶ αἱ πύριναι πυροστιά καὶ ὁ βούρδουλας!

Σαῖς ὅστις ἐδείξατε δι' ὠρισμένων πράξεων Σας ὅτι περιφρονεῖτε τὸ κόμμα καὶ ὑπεράνω τῶν ἀνωφελῶν τύπων τῶν Νόμων θέλετε τὴν οὐτίαν τῆς Δικαιοσύνης, διορθώτατε καὶ τὸ κακὸν τοῦτο ὅπερ προσβάλλει τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα.

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. Σ. ΑΡΣΕΝΗΝ.

« Πορδὴ ἀδιέξοδος οὕτα κτείνει ἄνδρα πορδὴ σώζει τραυλὸν λείστα μέλλος εἰ γοῦν βασιλεὺς κτείνει καὶ σώζει ὁμοῖος πορδὴ ἔοικεν »

δηλ. ἡ πορδὴ ὅταν δὲν ἐξέρχεται φονεῦει τὸν ἀνθρώπον, καὶ τὸν σώζει ὅταν ἐξερχομένη ἀφίνει ἥχον τραυλὸν τὸ πρ-ρ-ρ-ρ-ρ, ἐπομένως ἀφοῦ αὕτη ἔχει τὴν δύναμιν νὰ φονεύῃ καὶ νὰ σώζῃ ὁμοιάζει μὲ Βασιλέα ὅστις ἐπίσης δύναται νὰ φονεύῃ ἢ νὰ σώζῃ.

Ἐνας ἄλλος Σοφὸς λέγει ὅτι:

« Οἱ Βασιλεῖς ὡς πρὸς τὴν ῥθικὴν τάξιν εἶνε ὅτι τὰ τέρατα ὡς πρὸς τὴν φυσικὴν! αἱ αὐλαὶ εἶνε τὸ ἐργαστήριον ὅλων τῶν ἐγκλημάτων, καὶ ἡ ἱστορία τῶν βασιλέων εἶνε τὸ μαρτυρολόγιον τῶν ἐθνῶν. »

Ἐπομένως κ. Ἀρσένῃ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁρθῶν περὶ Βασιλέων κρίσεων θὰ δύναται βεβαίως νὰ ὑπολογίσῃς ἤδη εἰς πόσῃν κατὰπτωσιν περιπίπτει τις ὅταν, κοινωνιστὴς μάλιστα ὢν, μεταβάλλεται αἵφνης εἰς γελωτοποιὸν τῆς συνειδήσεώς του ὑμῶν καὶ εὐλογῶν διὰ ψαλμῶν πολλοὺς χρόνους εὐχομένων Βασιλεῖς καὶ Ἀρχοντας καθ' ἣν μάλιστα ἡμέραν ἐορτάζετο ἡ γέννησις τοῦ καταρρίφαντος τὰς πλάνας, τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἀπρεπῆ θυμιάματα ἅπερ ἡ μωρὰ ἀνθρωπότης ἐπὶ τόσα ἔτη εἰς τὴν τυραννίαν προσφέρει.

Ταλαίπωρος συνειδήσις! ἐνόμιζον ὅτι ἀλλάσσουν μορφὰς καὶ πρόσωπα οἱ ἡθοποιοί, οἱ Ἕλληνες πολιτευταί, καὶ τινες δικηγόροι δημοκράται τοῦ Ἀργοςολίου! οὐδέποτε ὅμως ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ ὅτι ὁ Κοινωνιστὴς ὅσον ἀμόρφωτος καὶ ἂν ὑποτεθῇ, ὅσον ἀναίσθητος καὶ ἂν λογισθῇ, ὅτι εἶνε δυνατὸν ν' ἀρνηθῇ τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ Συνειδήσιν καὶ τὰς ἰδίας αὐτοῦ Ἀρχάς, ψάλλον πολυχρόνια εἰς θρόνους ἐνώπιον τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ κομπιασθῇ καὶ χωρὶς νὰ κοκινίσῃ.

Ταλαίπωρε φίλε, ἐάν ἡ πράξις δι' ἣν Σὲ καταγγέλλω ἐνώπιον ὅλων τῶν Κοινωνιστῶν τῆς ὑψηλῆς καὶ ἐνώπιον τῆς ἀνθρωπίνου Συνειδήσεως δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι ἦτο ἀκούσιον ἀποτέλεσμα μιᾶς διανοητικῆς συγχύσεως προκῦψαν ἐκ περιστατικῶν ὅλως ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς Σου, ἐάν δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι πᾶν ὅτι ἐπραξες ἦτο ἐπιπόλαιον καὶ ἄξιον νὰ ἐγείρῃ τὴν ἀηδίαν καὶ τὴν ἀπορίαν καὶ εἰς Σὲ τὸν ἴδιον,

Ἐάν τοῦτο Σὺ ὁ ἴδιος καταλλήλως καὶ δημοσίως δὲν τὸ δείξης εἰς τὴν Κοινωνίαν ὁμολογῶν ὅτι Σὲ παρέφερε πρὸς στιγμὴν μία τάσις πρὸς ψυχικὴν κραυγὴν ἐξωτερικευθεῖσαν διὰ μιᾶς τόσον ἀνοήτου καὶ γελοίας πράξεως, ἥς τὸ βάθος δὲν ἡννόεις καὶ ἣν ἐξέλαβες ὡς ἀπλὴν κατὰθα, τότε θὰ ὑποχρεωθῶμεν μὲ ὅλην τὴν φοβερὰν θληψιν ἣν θὰ αἰσθανθῶμεν νὰ Σὲ ἀποκηρύξωμεν καὶ νὰ ζητήσωμεν ἐκαστοῦ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἣν προσήψας εἰς Σὲ αὐτὸν καὶ ἡμεῖς. — Πρὸς τὸν ἴδιον Μ. Α.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΑΦΩΡΑ.

Διὰ τὴν ἐννοήσῃ ἡ Κοινωνία τὴν αἰτίαν ἔνεκεν τῆς ὁποίας μολονότι τόσῃ δαπανῶνται χρήματα πρὸς περιστολὴν τῆς εὐφλογίας καὶ μολονότι εἶνε χειμῶν ἐν τούτοις καὶ θημέραν καὶ νέα παρουσιάζονται κοροῦματα, ἀρκεῖ νὰ μάθῃ ὅτι, οἱ μὲν εὐφλογιστὲς εἴτε ἐλλείπει συνειδήσεως ἐκ μέρους τῶν φυλάκων εἴτε ἐλλείπει προνοητικότητος ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων, δραπετεύουσι καὶ περιέρχονται τὴν Π.λ.ν καὶ ἐνδαιτυνται ἐν ταῖς ταβέρναις ἢ ὕπου δῆποτε τοὺς φέροι ἢ ἀπολίθωσις τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας των, οἱ δὲ ἰσθύνοντες ἐκ τῆς Νόσου, κατέρχονται ἐκ τῶν χωρίων πλὴν ἢ ἀπολυμάνωσιν σκορπίζοντες εἰς τὴν ἀγορὰν τὴν ἐπάρχον νόσον. Νομίζομεν ὅτι αἱ ἀρμόδιαι ἐξουσίαι δὲν πρέπει νὰ ἀρκεσθῶσι μόνον εἰς τὰ μέγρι τῆς στιγμῆς ταύτης λαφύοντα μέτρα ἀφοῦ ἀποδεικνύονται, ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω γεγονότων, ἀνεπαρκῆ ταῦτα, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπιστήσωσι ἐπὶ μᾶλλον τὴν προσοχὴν των καὶ νὰ ἐντείνωσι τὰς δυνάμεις των, ἐνεργοῦντες ἔστω καὶ παρὰ τοὺς τύπους ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὴ δραπετεύωσι οἱ εὐφλογιστὲς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅπως υποβάλλωνται εἰς ἀπολύμανσιν οἱ ἐν ταῖς χωρίοις μετὰ τὴν νόσον.

— Ὡς πληροφοροῦμεθα ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς ἡ οἰκία ἐν ἣ ἐφυλάσσετο ὁ φυγὼν εὐλογιστὴν Λορεντζάτος δὲν ἀπελυμάνθη καὶ μετὰ τὴν φυγὴν τούτου—Γιατὶ, Κύρ Γιατρέ δὲν διέταξες τὴν ἀπολύμανσιν; διότι θὰ μᾶς ἀπαντήσῃς ἐχρησζότανε νὰ ἀπολυμάνῃς τὴν κεφαλὴν σου πρῶτα, ὁρίστε; ἔχεις δίκην τοῦ λόγου σου ὅλο χειρόκτια, κολλάρους καὶ τσιριμόμνιες εἴσατε μερικοὶ δοτόροι! μωρὲ δὲν κοπιᾶζεται ἴσθ' ὁ δῖαλο νὰ μᾶς ξεφορτωθῇτε;

— Εἰς τὴν συνοικίαν Ἀγίου Ἐλευθερίου μία εὐφλογιστὴς ἐγκτελείφθη εἰς τὴν τύχην της ἀνευ ἰατρικῆς περιθάλψεως! τίς πταίει; ὁ μέχρι τινὸς θεράπων ἰατρός Νιφοράτος πῆρητήθη δειλῶσας κατ' ὄνομα ἐκείνους ἐκ τῶν ἀσθενῶν αὐτὸς εὐηρεστέτω νὰ νοσηλεύῃ, ἐπομένως ὁ κ. Δήμαρχος ὤφειλε νὰ διατάξῃ ἄλλον ἐγκαίρως, τὸ ἔπραξε; ἐὰν ναί τότε πταίει ὁ διαταχθεὶς ἰατρός ὡς πρὸς τοῦτο, μὰ ποῖος εἶνε αὐτός; ὅποιος δῆποτε πταίει εἶνε ἄξιος βραδισμῶν!

— Ἰδοὺ καὶ μία εὐγενὴς πρᾶξις τοῦ εἰσπράκτορος κ. Καμπίτης.

Τὸ παρελθὼν Σάββατον ἐκ τῶν χιλίων λιρῶν ἐπὶ τέλους ἐπέσθη ὁ κ. Δήμαρχος νὰ δώσῃ ἀνὰ μικρὸν τι ποσὸν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐκ τῶν εὐφλογιστῶν, κατὰ δὲ τὴν διανομὴν συνέβη ἡ ἐξῆς ἀξέπικτος! πρᾶξις. Παρὰ τινος ἐκ τῶν ἐλεεινῶν ἐκείνων εἶχε νὰ λάβῃ ἐξ ἐνοικίων ὁ εἰσπράκτωρ κ. Καμπίτης, ἐνόμισε δὲ ὅτι εἶχε δικαίωμα νὰ ἀρπάσῃ ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ δυστυχοῦς τὸ ἐλάχιστον ἐκεῖνο ποσὸν τὸ ὅπου ἢ φιλάνθρωπος ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἀνθρωπισμοῦ ἐκ καθήκοντος ἔδιδε πρὸς ἕνα θῦμα τῆς Φύσεως καὶ τῆς Κοινωνίας.

Τώρα πῶς πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ πρᾶξις αὕτη, κλοπῇ; εἶνε ὀλίγον, ληστεία; ἀρμόζει περισσύτερον ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀρκετὸν, πρέπει νὰ ὀνομασθῇ θηριωδία, ὁ Καμπίτης εἶνε θηρίον καὶ πρέπει κ. Δήμαρχε ἀντὶ νὰ τὸν ἔχῃς εἰς τὸ Δήμαρχεῖον νὰ τὸν στείλῃς εἰς τὸ θηριοτροφεῖον διότι τοιαῦτα ζῶα δαμάζονται μόνον μὲ τὴν μάστιγα τοῦ θηριοδαμστοῦ.

— Ὡς πληροφοροῦμεθα τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον, ἐξαιρέσει τῶν συμβούλων Ε. Γαλιτσάτου, Γ. Βενετσιάνου, Π. Βλαχούλη, Δ. Μαζαράκη, Σ. Μακρῆ, Π. Κοκὼλη καὶ ἐνὸς ἄλλου, οὕτινος μᾶς διαφεύγη τὸ ὄνομα, ἐψήφισαν τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς λιθοστρώτου ὁδοῦ ὑφ' ἧς συνθήκας ἐκτελεῖται σήμερον. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν οὔτε τὴν κρῖσιν τοῦ κ. Δημάρχου οὔτε τὴν λογικὴν τῶν κ. Συμβούλων ἀλλὰ οὔτε τὴν ἱκανότητα τοῦ Μηχανικοῦ, διότι μόνον ὁ συγγραμμένος ὁ Σίμος, ἡδύναντο νὰ μὴ ἀπορήσῃ, ἄτε μὴ βλέπων, διὰ τὸ ἀκατανόητον αὐτὸ εἶδος τῆς ἐργασίας αἱ πλάκες, καὶ χίλιοι μηχανικοὶ ἀν τὸ βεβαιώσωσι, πρέπει νὰ τοποθετῶνται διαγωνίως καὶ οὕτως ὥστε ἡ μὲν νὰ ἐφάπτεται τῆς δὲ 2-3 ἑκατοστῆ, τὸ δὲ ὑλικὸν ἐφ' οὗ θεμελιούνται αὗται νὰ εἶναι μὲν ἄμμος θαλάσσιος (ἄτε αὕτη μὴ ἐνδίδουσα μὴ ὑποχωροῦσα) πλὴν ἀνάμικτος διὰ εἶδους τοιούτου ὅπερ νὰ συγκεντρώνει ἐν ἑαυτῇ τὴν πῆξιν καὶ τὴν στερεότητα. Ἐλπίζομεν ὅτι κατόπιν τῶν παρατηρήσεών μας τούτων θὰ κρίνωσι καλλίτερον πάντες καὶ Σύμβουλοι καὶ Δήμαρχος καὶ Μηχανικός.

— Ὁ κ. Δήμαρχος κατήγγειλε τοὺς κ. κ. Συμβούλους Ε. Γαλιτσάτον, Δ. Κρητικὸν καὶ Σ. Μακρῆ ὅτι τὴν 28 Νοεμβρίου καὶ 2 Δεκεμβρίου δὲν προσῆλθον εἰς τὰς συνεδριάσεις προκειμένης συζητήσεως τῶν προϋπολογισμῶν τοῦ 1904 καὶ 1906, συνεπεία τῆς καταγγελλίας ταύτης ὁ Νομαρχεὺς κ. Λυγινὸς ἐκάλεσε ἐντὸς 24 ὥρῶν εἰς ἀπολογία τοὺς ἀνωτέρω κατηγορουμένους οἵτινες συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου διατεταγμένα ἀπελογήθησαν ὅτι ἡ μὴ προσέλευσις των αἰτίαν εἶχε τὸ ἐπείγον τῆς ἐργασίας των ἄτε ὄντες ἔμποροι καὶ διότι αἱ ἡμέραι αὗται εἶνε αἱ κατ' ἐξοχὴν ἡμέραι αἱ ἀπαιτοῦσαι νὰ παρίστανται καὶ ἐποπτεύωσι τὸ ἐμπόριόν των. Κατόπιν τῆς δικαιολογήσεως ταύτης πιθανὸν ἢ Νομαρχία νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς ἐκ τῆς ἀποδοδομένης αὐτοῖς κατηγορίας. Πλὴν ἡμεῖς ἀνεξαρτήτως τῆς κατηγορίας καὶ δικαιολογήσεως φρονούμεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος ἀποβλέπων εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου κατήγγειλε τὴν πρᾶξιν ταύτην χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ἀπὸ σκοποῦ παραλείψεως καθήκοντος ἢ ματαιώσεως τῆς συζητήσεως δὲν προσῆλθον οἱ ἀνωτέρω σύμβουλοι ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὅτι πάντως ὤφειλον ν' ἀπολογηθῶσιν, καὶ τότε εἶνε ἄξιος συγχαρητηρίων ὁ κ. Δήμαρχος μὲ τὴν διαφορὰν ν' ἀνασκευάσῃ καὶ ὁ κ. Δήμαρχος τὴν ἐξῆς κατηγορίαν ἣν μᾶς διειτύπωσαν εἰς τὸ γραφεῖον μας: «ὁ κ. Δήμαρχος κατήγγειλεν ἡμᾶς ἐκ κομματικοῦ πάθους; διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὤφειλε νὰ καταγγεῖλῃ καὶ τοὺς κ. κ. Διονύσιον Λαγγούσην καὶ Θεόδωρον Μαρκέτον ἐπίσης μὴ προσελθόντας». Τί λέγει ὁ κ. Δήμαρχος; ἔτσι εἶνε;

— Ὁ εὐγενὴς υἱὸς τῆς Κεφαλληνίας Παναγῆς Λιβεράτος ὁ διασημώτατος Ἰατρός ἀπέστειλε 500 φράγ. χρυσοῦς πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς πόλεως. — Ὁ Κύριος Δήμαρχος διένειμε τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγων συνταχθέντων ὑπὸ τῶν Ἱερῶν τῆς πόλεως Ἀγροσταλίου τὸ παρελθὼν Σάββατον—Κύριε Δήμαρχε ἐκχευε ἕνα λάθος πιστεύσας τοὺς καταλόγους τῶν Παππάδων οἱ ὅποιοι (ἐκτός ὀλίγων ἐξαίρεσεων) ἐκουρέλιασαν τὸν κατάλογον τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν διέστρεψαν.

— Τὸ Ἀναγνωστήριον δὲν λειτουργεῖ τὴν Κυριακὴν ἐνεκεν τῆς ἡμέρας—Ἡ Ἀνάστασις δὲν θὰ ἐκδοθῇ τὸ πρᾶξιν ἡμέρας Σάββατον μὴ ἐργαζομένων τῶν Τυπικῶν.